

og han vil derfor ikke opnaae saa stor en Nedsættelse, men kun faae sine 30,4 Rd. nedsatte til 28 Rd. Har han endelig været Interessent i henved 25 Aar, vil han faae et endnu mindre Afslag, og har han været Interessent i længere Tid end 25 Aar, saa at han, der var 30 Aar ved sin Indtrædelse, nu er over 55 Aar, er han kommen ind i en Alder, hvor de nye Tarifer ere endnu ugunstigere, og han vil altsaa i saa Tilfælde ifølge Lovforslaget aldeles ikke faae noget Afslag. Dette er, hvad der vil indtræde ifølge Lovforslaget; i det Tilfælde, som tjener os til Exempel, vil Præmien ifølge samme, eftersom han har været i Anstalten i 10, 20 eller 25 Aar eller derover, være at nedsætte fra 30,4 Rd. til 25,6, til 28 og til 29 Rd., og til sidst vil der slet ingen Nedsættelse finde Sted. Hvis man derimod med Ændringsforslaget gik ud fra, at den Paagjældende skulde betragtes, som om han fra Først af var indtraadt i den Anstalt, som nu først oprettes, saa vilde han faae en Nedsættelse i Præmien fra 30,4 til 22,5 Rd., altsaa en meget stærk Nedsættelse. Nu kan det jo vel synes ubilligt, at han ikke ifølge Lovforslaget vil blive behandlet ligesaa gunstigt som dem, der nu indtræde i den nye Anstalt, og at han, jo længere han har været i den gamle Anstalt og der betalt den høje Præmie, destomindre skal have sin Præmie nedsat nu. Men herved maa man imidlertid først med Hensyn til Betragtningen af det hele Forhold tage i Betænkning, at, selv naar han nu endog er kommen ind i en Alder, hvor den nye Anstalt kræver et større Tilskud eller højere Præmier, saa vil dette dog ikke blive krævet af ham. Dette er en meget vigtig Betragtning, idet det dog ikke gaaer an at opgjøre Forholdet for den hele Række Interessenter saaledes, at de, for hvem Opgjørelsen bliver til Fordeel, komme til at vinde ved den, men de, for hvem den vilde blive til Skade, ikke komme til at tabe. Og naar man dernæst fremhæver, at det er haardt, at han faaer en destomindre Nedsættelse, jo længere han har været i den gamle Anstalt, saa maa jeg ligeover herfor komme tilbage til den Hovedbetragtning, at man ikke godt kan tilintetgjøre Virkningerne af tidligere indgaaede Contracter og

betragte Forholdet, som om det nu først stiftedes. Den Paagjældende er rykket ind i en ganske anden Alderstilstand og under ganske andre Forhold, hvori han fra Anstaltens Side maa betragtes med andre Værdier, og man kan derfor ikke gjøre gjældende, at han har levet under en Contract, som efter den nuværende Betragtning maade var for streng. Der træffer ham herved kun det Samme, der træffer os Alle, naar vi have levet og arbejdet under Conjunctioner, der vare ugunstigere, end de nuværende eller nuindtraadte Conjunctioner i det samme Livsforhold eller det samme Contractsforhold ere. Alle vi, som i et eller andet Forhold have maattet indgaae paa dyrere Dverenskønstter, fordi de Ting, som vi vilde have, dengang vare dyrere, kunne ikke nu forlange at slippe billigere, end vi i sin Tid ere gaaede ind paa, og dette Tab bliver naturligvis for Enhver desto større, jo længere han har levet under ugunstige Conjunctioner. Det er altsaa Noget, som man maa tage som en Følge af den Tid, som man har gennemlevet, og af dens Indretninger. Hertil kommer nu saa tillige den Betragtning, hvilken Virkning Ændringsforslagets Vedtagelse vilde have paa Anstalten. Vilde man bortkaste ethvert Hensyn til den Status, hvormed den nye Anstalt begynder, og vilde man slet ikke tage noget Hensyn til, om der blev et Dverskud tilstede, saa kunde man maaskee nok gaae ind paa Ændringsforslaget, men saa kunde der rigtig nok heller ikke, som i det forfaste Ændringsforslag til § 1, blive Tale om et Dverskud, som skulde indbetales i Statskassen; der kunde maaskee nok endda tænkes noget Dverskud, men dog et meget, meget mindre. Sagen er jo nemlig den, at det Dverskud, som man nu beregner, og som man betragter som værende tilstede, ikke blot er et Dverskud af de hidtil indbetalte Capitaler og Præmier, men et Dverskud, som viser sig som sandsynligt ved Opgjørelsen af de paa Anstalten i dette Dieblis hvilende fremtidige Byrder, ligesoverfor hvilke der tillige maa tages Hensyn til Anstaltens fremtidige Indtægter. Hvis man nu for den gamle Anstalts Vedkommende sagde: „Hvad Du har at tilsvare, bliver naturligvis uforandret, men hvad Du af endnu levende Interessenter skal